BUDAHEGYVIDÉKI EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET

ÉGIGÉRŐ

21. évfolyam 1. szám

2017. március 24. - Húsvét

Miért keresitek a holtak közt az élőt? Nincsen itt, hanem feltámadt.”

Lk 24,5-6

Raffaellino del Garbo: Feltámadás (Resurrection of Christ - ca. 1500-1505 AD)
Firenze, Galleria dell'Accademia

Sokszor van úgy az emberrel, hogy elveszítünk valamit, valami fontosat, és azután sokáig keressük. Legutóbb a kulcsommal voltam így, már tűvé tettünk érte mindent, az összes kabátzsebet és táskát kiforgattuk, bejártunk mindent pincétől a padlásig, de hiába. Aztán ezek az elveszettnek hitt tárgyak általában valami furcsa helyen felbukkannak, a kulcsom is előkerült az autó nagytakarításakor a szőnyeg alól. Általában, ha elveszítünk valamit, tudjuk, hogy valahol megvan, csak mi nem találjuk, ezért is teszünk kísérleteket arra, hogy megtaláljuk. Keressük, mert fontos, mert hiányzik, mert anélkül kicsit nehezebb valami, bonyolultabb vagy lehetetlen megoldani bizonyos helyzeteket. Amikor már nagyon kétségbe esem, inkább leülök, becsukom a szemem, és megpróbálom felidézni magamban, hol láttam utoljára, mikor használtam utoljára. Ha ez a pillanat megvan, akkor könnyebben előkerül.

Az asszonyok megtörten, szomorú szívvel érkeznek vasárnap hajnalban a sírhoz. Jézust keresik. A halott Mestert. Tudják, hogy ott kell lennie, hiszen oda helyezték a holttestet három nappal korábban. Az élő Jézust nem keresik, pedig legszívesebben Őt keresnék, de számukra az már a múlt, ők nem a lábához telepedni és szavait hallgatni, hanem testét balzsamozni érkeztek azon a reggelen.

Pedig kereshetnék, ahogyan Jézus erre utalt, ígérte, előre megmondta, csak senki sem értette, senki sem tudta értelmezni, és senki sem merte hinni. Ott, a kereszt tövében azt gondolta a kicsiny sereg, hogy örökre elveszítették, amikor Jézus kimondta, hogy „Elvégeztetett". És keresték, persze, hogy keresték a sziklasír mélyén a holtat, de nem az élőt.

Lassan ocsúdott az asszonyi csapat az angyali szóra. „Miért keresitek a holtak közt az élőt? Nincsen itt, hanem feltámadt." Nem veszítették el. Csak nem itt kell keresniük! Előbb tétova léptekkel, majd rohanó lábakkal indulnak meg a tanítványok felé a felfoghatatlan hírrel: Nem veszítették el, Jézus él, feltámadt, ahogy ígérte! Szívükben újraéledő reménységgel, új hittel élhettek tovább.

Valamikor megvolt bizonyosan a húsvéti hitünk. Olyan jó volt abban élni, annak erejével menni az úton, végezni feladatainkat! Olyan jó volt annak megtartó erejével felvenni a harcot a mindennapok küzdelmeivel! Olyan jó, amikor reménység tölt be bennünket minden nehézség ellenére. Néha lankad a hitünk, néha egészen elveszítjük ezt a húsvéti hitet. A holtak közt keressük az élőt, és persze nem találjuk, közben érezzük, hogy gyengülünk, elcsüggedünk, és magunk küzdünk a megoldandó problémákkal. Ilyenkor üljünk le csendben, emlékezzünk vissza lehunyt szemmel, mikor volt utoljára onnan felülről jövő erőnk, és kérjük Istent, adja vissza számunkra azt, ami elveszett. Keressük, akarjuk megtalálni, hiszen érezzük, mekkora hiányt jelent ez az életünkben. Jézus nélkül nehezebb, bonyolultabb, sőt lehetetlen megoldani bizonyos dolgokat.

És a hír nekünk is szól! Nincsen itt, feltámadt! Keressétek Őt, aki szeretetével legyőzte a halált, és nekünk is életet kínál! A halálon is győztes Krisztus ereje legyen nekünk is erősségünk, amikor fogyni látszik húsvéti hitünk. A Sátán erejét megtörő Úr adja vissza a reménységet a mi szívünkbe is!

Ámen.

Keczkó Szilvia

Emlékezés Balta Lászlóra

2016. december 16-án 88 éves korában hívta haza Urunk Balta László testvérünket, a Budahegyvidéki Lelkészi Kör egykori tagját.

Balta László, a 2013-ban elhunyt Kerekes Tituszné Balta Klára bátyja a kezdetektől tagja volt gyülekezetünk ifjúságának. Az iratterjesztés első vezetője és az énekkarnak is lelkes tagja volt. 1951-ben váratlanul letartóztatták, és koncepciós perben három évi fegyházbüntetésre ítélték, amelyből két és fél évet oroszlányi szénbányában kellett letöltenie. Szabadulása után nem akarta gyülekezetünket és lelkészeinket jelenlétével kompromittálni, ezért nyugdíjba meneteléig a Zuglói Evangélikus Gyülekezet, majd idős korában a lakásához közelebb fekvő Pasaréti Református Gyülekezet istentiszteletein vett részt.

1961-ben házasságot kötött Révész Gabriellával. Házasságukat Isten egy gyermekkel áldotta meg. Fiatal felesége korán elhunyt, ettől kezdve Katalin nevű leányát egyedül nevelte fel. A Pest Megyei Gyógyszertári Központ revizoraként dolgozott 1988. májusi nyugdíjba vonulásáig.

Balta Lászlónak élő, bensőséges kapcsolata volt Istennel. Vele találkozott embereken keresztül, vele találkozott, és merített erőt istenkapcsolatából imádságban, igeolvasásban.

Budahegyvidéken mi is szeretettel és Isten iránti hálával gondolunk Balta Lászlóra.

Kézdy Pál

Kulcsár Zsuzsanna:

Kiáltó Krisztusok

Látsz halott arcú és hulló virágot:
mindenütt a halál hatalmát látod,
és gyászod terhét roskadva viszed,
ha nincsen húsvéti hited.

Ha sír a gyász, a bánat,
mi vígasztalna más:
a Krisztus él, feltámadt,
és van feltámadás!
A sötét felhő széled,
áttör a napsugár,
mert győzött Ő, az Élet!
Új élet útja vár.

Miért nem emeled fel könnyes arcod?
Miért vívod mindig egyedül a harcot?
Soha nem talál békét a szíved,
ha nincsen húsvéti hited.

Szólj, diadalmas ének,
mint boldog híradás
a bánkódók szívének,
hogy van feltámadás!
Az élő Megváltóra
ki egyszer rátalált,
a nagy Vígasztalóra,
nem retteg sírt, halált!

Nem hallod a Feltámadott hívását?
Nem hallod igéjét, vígasztalását?
Ő minden benne hívőn segített!
Miért nincsen húsvéti hited?!

Szólj, diadalmas ének,
és szárnyalj, mint a szél!
Szállj északnak és délnek,
és hirdesd: Jézus él!
Az élő Krisztus Jézus
jár velünk szüntelen.
Ha szent nyomába lépünk,
mienk a győzelem!

Szák Kocsis Pál
„Reformátorok”

A kiállítás a Teremtés Galériában, gyülekezeti központunk előterében tekinthető meg.

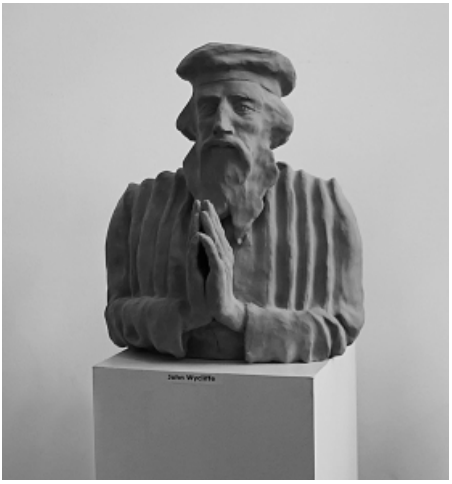

Szárszó 2017

Gyülekezetünk tíz éve szervezett először téli családos hétvégét Szárszóra. Ez a „jubileumi” alkalom egy kis ünneplésre indított minket, ezért fényképekkel és egy tortával készültünk.

Első este a fényképnézegetés keretében felidéztük az elmúlt tíz év programjait, előadásait. Én azonban nem ezekre emlékszem vissza, inkább olyan dolgok maradtak meg, hogy busóálarcot készítettünk, a lépcső helyett inkább a korláton csúsztunk le, vagy egyszer egyik napról a másikra felolvadt a jég a Balatonon. Idén olyan nagy szerencsében volt részünk, hogy befagyott a Balaton, és korcsolyázni is tudtunk rajta.

A meglehetősen sok energiával rendelkező gyerekek épphogy lenyelték az utolsó falat reggelijüket, már rohantak is ki a jégre. Szombat délelőtt sokan (főleg fiúk) elmentek focizni a földvári iskola tornatermébe.

A sok mozgás mellett persze tartalmi része is volt a hétvégének. A kicsikkel Lilla kézműveskedett, a felnőttek pedig Voelkerné Kovács Márta lelkésznő előadását hallgatták, amiről egyöntetűen pozitívan nyilatkoztak. Nekünk (az ifjúságnak) Erdei Kata pszichológus tartott egy foglalkozást több-kevesebb sikerrel.

Idén estére nem volt vetélkedő tervezve, de Somi és Csilla spontán kitaláltak egy vidám játékot, ami nagyon jól sikerült. A vasárnapi istentiszteletet a kicsik előadása színesítette, amit előző délután a kézműveskedés mellett tanultak be.

Remélem, tíz év múlva is lesz még ilyen alkalom, ahol erre a hétvégére is vissza tudunk majd emlékezni.

Mihályi Zorka

Amiért a szíved sóhajt, azért jöttél a világra

Balatonszárszó - Gyülekezeti hétvége az Evangélikus Konferencia és Missziói Otthonban, 2017. március

Balatonszárszó: Balaton, József Attila, Evangélikus Konferencia és Missziói Otthon. Ezek az „információk" természetesen ismertek voltak számomra mindig is Balatonszárszóval kapcsolatban, de mégsem éreztem úgy az elmúlt évtizedekben, hogy útra kellene indulnom. Mennyivel izgalmasabbak is a távoli tájak, a távoli országok, az idegen kultúra, minden, ami „egzotikus" – így gondoltam.

Ezzel a hozzáállással természetesen nem is csoda, hogy előbb tettem magamévá a Szent Jakab zarándokutat, a nepáli Lumbini légkörét vagy a Gangesz parti Rishikesh atmoszféráját, mint hogy elutaztam volna az otthonomtól alig egy órányira fekvő Balatonszárszóra. És akkor, éppen miközben kicsomagoltam a bőröndömet, hazatérve egy háromhetes indiai kolostori tartózkodás után, megcsörrent a telefon. Keczkó Pál lelkészem hívott gyülekezeti hétvégére, Szárszóra: „Anna, gyere!" – mondta, és hirtelen ugyanazt az erős késztetést éreztem a szívemben, mint amikor a Gangesz partján az esti szertartások idején felhangzott a közös ima, és én elmondtam magamban az Úrtól kapott imádságot, a Miatyánkot. Mert Krisztus mindenhol velem van! Bárhová is menjek a világban, ott van velem. De akkor miért ne keressem Őt egyszer itthon is, a templom falain kívül? Hiszen évek óta hallom a márciusi vagy nyári vasárnapi istentiszteleteken, hogy „imádkozzunk azokért a gyülekezeti tagokért, akik jelenleg Balatonszárszón vannak".

Jó – gondoltam magamban, de én nem megyek, talán, mert túl közelinek, túlzottan ismerősnek hatott az elképzelés: „hosszú hétvége a Balatonnál" – vagy csak egyszerűen nem éreztem azt a titokzatos vágyat, ami az embert az indulásra készteti.

De most megtört a jég! És az ámulattól három napon keresztül alig tértem magamhoz. Hogy milyen csodálatos ez a környezet, a Balaton parti evangélikus otthon! Hogy milyen tiszták a falak! A hófehér ágyneműt gyógynövényekről készült rajzok díszítették. Álmélkodtam a környezettudatos vízhasználaton, a napelemmel működtetett fűtés- és melegvíz-készleten. És a szelektív szeméttartók: nemcsak a folyosón, hanem minden szobában!

És a közösségi helyiségek! A hatalmas üvegablakokon keresztül betör a nap fénye, miközben az imádkozók elé tárul a tó szépsége. És a végtelen éjszakai csend. A nyugalom, hogy azután a madárkák hajnali csicsergésére ébredjünk. A kertben, a fákon mindenhol madáretetők. Bármerre is nézzen az ember a szeretetnek ezen otthonában mindenütt a gondosság, a rend, a figyelmesség, a szorgalom jelei. És én ezt eddig nem láttam? Nem akartam látni? Mert azt gondoltam talán, hogy magától értetődő mindezen ajándék? Talán csak úgy „jár a jól-lét" nekem is, alanyi jogon?

Miért is? Elszégyelltem magam, és hálát adtam.

Hálát adok Neked, Atyám, a közösségért, amely befogadott, az áhítatért, amely elcsendesített, a szituációs játékokért, amelyben egészen új megoldási lehetőséget láthattunk napi konfliktusainkhoz, az Ecsedi Zsuzsa által „vezényelt" énekekért, a zsoltárokért, melyeknek szövegét is végre elkezdtem magamévá tenni, a Bence Áron által bemutatott Luther társasjátékért, a Sztrókay Edit által bemutatott Luther rajzfilmért. Gyermeknek szólna csak az animáció?

Egyetlen percig nem unatkoztam, sőt, annyira izgalmasak az epizódok, és annyi új információt tartalmaznak, hogy ha csak ez lett volna a háromnapos együttlét programja, az is bőven elég lett volna. A Richly Zsolt által rendezett alkotás által Luther Márton személye is élővé válik – szinte barátommá lett a mester, közel kerültünk egymáshoz. Hiszen én is épp egy kolostorból jöttem haza! Az ottani szerzetesek is négykor kelnek, és imádsággal kezdik a napot, majd következnek a szentírási magyarázatok és a tanítások. És ezt láthattam a filmen is, éppúgy, ahogyan átélhettem a Gangesz partján is. Milyen különös! Milyen felemelő! Milyen csodálatos az Isten, mert nem behatárolható, időbe és térbe nem beszorítható.

És figyelmesen hallgatta a szárszói közösség a Dr. Szabó Lajos és Szabóné Mátrai Marianna által megtartott előadásokat a keresztségről, amely nem más, mint belépés az Isten országába. Beavatás. És Kézdy Pál, gyülekezetünk oszlopos tagja tisztán visszaemlékezett a testvére keresztelőjére, mely több mint hetven évvel ezelőtt történt, és imádságban lett megáldva az emlék, mely oly élő, mintha tegnap történt volna.

Isten a mi Atyánk, akiért elzarándokolunk a világ minden tájára, csak azért, hogy az ő erőterében lehessünk, abban a térben, amely megadja az értelmet, ahol az emberek békében és szeretetben imádkoznak egymásért és az egész teremtett világért, bárhol is legyenek, a Gangesz partján vagy Lumbiniban, vagy ki-ki a saját El Caminoját járva itthon vagy távoli földrészeken.

Én most végre eljutottam Balatonszárszóra, az evangélikus gyülekezeti hétvégére, a missziói otthonba. És itt Jézus neve zeng. A legerősebben.

Büky Anna

Balatonszárszó, 2017. március

Visszapillantó

Az *Égigérő* legutóbbi, 2016. évi adventi számának megjelenése óta történt fontosabb gyülekezeti eseményekről adunk összefoglalást olvasóinknak.

Adventre készülődve 2016. november 14-én délután gyülekezetünk lelkes fiatal és idősebb tagjai körülbelül **30 adventi koszorút készítettek**, melyek eladásából származó bevételek hozzájárultak szeretetszolgálatunk karácsonyi költségeihez.

November 28-án, a Keresztyén Értelmiségi Fórum fennállásának 250. alkalmán *Laborczi Pál* közgazdász, a budavári gyülekezet tagja „A negyedik és az ötödik hatalmi ág, avagy létezik-e nem tőkevezérelt társadalom?" címmel tartott előadást.

November 29-én, az első adventi estünkön *dr. Hafenscher Károly*, a Reformáció Emlékbizottság miniszteri biztosa, a Zsinat lelkészi elnöke volt az igehirdető, majd *Kempelen Tünde* vezényletével a Bárdos Lajos kórus szép adventi és karácsonyi hangversenyét hallgathattuk. **A december 6-i második adventi esten** *dr. Korányi András* lelkész, az Evangélikus Hittudományi Egyetem Egyháztörténeti Tanszék professzora hirdette az igét, *Mekis Péter* orgonált. Az áhítaton és az ezt követő szeretetvendégségen dunakeszi testvérgyülekezetünk küldöttsége is részt vett.

December 3-án délután a XII. kerületi Önkormányzat székháza melletti téren **konfirmandusaink énekét hallgattuk; ezt követően adventi gyertyagyújtáson** közösen énekeltünk és imádkoztunk, majd *Keczkó Pál* áldotta meg az összegyűlteket.

December 17-én karácsonyi szeretetvendégségen igehirdetéssel *Keczkó Szilvia* szolgált. A gyülekezet hittanos gyermekei versekkel, énekekkel készültek, a konfirmandusok egy árnyjátékot adtak elő. Ezt követően a gyermekeknek *Domokos Béla*, a Bábszínház művésze tartott bábelőadást, ez alatt a gyülekezet a felnőtt csapat színjátszását, majd énekkarunk szép műsorát hallgatta. Az alkalmat közös szeretetvendégség zárta.

A december 30-án tartott óév-búcsúztatón gyülekezetünk fiatalabb korosztálya vett részt. A hangulatos összejövetelen mintegy 20 fiatal testvérünk volt együtt.

A budahegyvidéki gyülekezetek ökumenikus imahetén 2017. január 15-e és 22-e között három egyház (evangélikus, református és római katolikus) lelkészei és hívei vettek részt. A nyitó alkalom a Kék Golyó utcában volt, ahol *Matolcsy Kálmán* római katolikus templomigazgató, hétfőn a táltos utcai katolikus templomban *dr. Fabiny Tamás* püspök, pénteken a városmajori katolikus templomban *Keczkó Pál* hirdette Isten igéjét. Minden alkalmat szeretetvendégség követett, ahol a különböző vallású, de valamennyien keresztény hitet valló hegyvidékiek találkoztak és beszélgethettek egymással és a lelkészekkel.

A Keresztyén Értelmiségi Fórumon január 23-án szintén *dr. Fabiny Tamás* püspök volt az előadó, aki „Az ökumené reformációja – személyes beszámoló a lundi találkozóról címmel" tartott előadást, amelyen vetített képek segítségével mutatta be a *Lutheránus Világszövetség elnökségének és Ferenc*

pápának a kölcsönös szeretet jegyében történt történelmi jelentőségű találkozóját. (*Dr. Fabiny Tamás* a Lutheránus Világszövetség egyik alelnökeként vett részt és szolgált a svédországi Lundban és Malmőben tartott találkozón.)

Gyülekezetünk fiatal családjainak téli találkozója – 86 résztvevővel – **február 10-e és 12-e között Balatonszárszón volt**, ahol *Voelkerné Kovács Márta* vönöcki lelkész tartott előadást, a fiatalokkal *Erdei Kata* pszichológus, a gyermekekkel *Molnár Lilla* foglalkozott. A befagyott Balaton jegén történő korcsolyázás és vidám játékok előtt és után az áhítatokat és a vasárnapi istentiszteletet a Keczkó házaspár tartotta. A találkozót *Keczkó Szilvia* és *Mihályi Szabolcs* másodfelügyelő szervezte.

Február végén elbúcsúztunk Simonfay Dávidtól, gyülekezetünk egyházfi adminisztrátorától, aki négy és fél éves hűséges szolgálata után szolgálatáról lemondott, és Baranya megyébe költözött. Istentiszteleten köszöntöttük *Jansik Áront*, gyülekezetünk új egyházfi adminisztrátorát.

Február 27-én a Keresztyén Értelmiségi Fórum előadója gyülekezetünk tagja, *Szák Kocsis Pál* építészmérnök volt. „Jézus lába nyomán a Szentföldön” címmel tartott vetített képes, színes beszámolót őszi szentföldi utazásáról.

Március második hétvégéjén gyülekezeti konferenciát tartottunk ugyancsak Balatonszárszón, lelkészeink és *Mihályi Zoltán* presbiter szervezésében. A hétvégéről részletes beszámolót olvashatunk az újságban *Büky Anna* testvérünk tollából.

Március 14-én, kedden volt első böjti zenés áhítatunk, amelyen *Péter Zoltán* budavári lelkész hirdette Isten igéjét. Orgonán közreműködött *Varga Petra*.

Összeállította: Kézdy Pál

Gyülekezeti programok áprilistől a tanév végéig

2016. ÁPRILIS

április 30. kedd - 18.00
Böjti igehirdetés

április 7–10.
Schrobenhauseni konfirmandusok látogatása Budapestre

április 9. vasárnap - 10.00
Virágvasárnap - istentisztelet

április 13. csütörtök - 18.00
Nagycsütörtök - istentisztelet

április 14. péntek - 10.00
Nagypéntek - istentisztelet

április 14. péntek - 18:00
Nagypéntek - passióolvasás

április 16. vasárnap - 05.00
Húsvétvasárnap - hajnali istentisztelet

április 16. vasárnap - 10.00
Húsvétvasárnap - istentisztelet

április 17. hétfő - 10.00
Húsvéthétfő - istentisztelet

április 30. vasárnap
Közgyűlés

2017. MÁJUS

május 12–14.
Családos és ifjúsági kirándulás

május 27. szombat
Gyülekezeti kirándulás

május 28. vasárnap - 18.00
Zenés áhítat

2017. JÚNIUS

június 4. vasárnap - 10.00
Pünkösdvasárnap - istentisztelet

június 5. hétfő - 10.00
Pünkösdhétfő - istentisztelet

június 10. szombat - 16.00
Kerti összejövetel

június 11. vasárnap - 10.00
Tanévzáró istentisztelet

Nyári programok 2017.

május 27.	**Buszos kirándulás Várpalotára és az Alcsúti Arborétumba**
június 23–25.	**Fiatal családos „akarattyai” hétvége Bonyhádon, a Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium kollégiumában**
július 9–15.	**Gyülekezeti gyermektábor Nagyvelegen**
augusztus 13–19.	**Gyülekezeti kerékpártúra**
augusztus 22–26.	**Társasutazás az Őrségbe**
augusztus 25–27.	**Énekkari hétvége**

Nyári programjainkra a tavasz folyamán lehet jelentkezni, az egyes programok felelősei e-mailben fogják meghirdetni a jelentkezés pontos időpontját és feltételeit.

Szeretettel várunk minden érdeklődőt nyári gyülekezeti programjainkra!

Kulcsár Zsuzsanna: Kiáltó Krisztusok

Ahogy rovod a kilométereket,
Nézed a tájakat, a fákat,
Minden faluban, városban
Az út szélén ott állnak a „pléh-Krisztusok”.
Hirdetik a keresztet, a töviskoronát,
A vért, bűnt, a kegyelmet, a váltsághalált.
Engedd, hogy a szobrok életre keljenek,
Engedd, hogy elmondják: Isten szeret.
Engedd őket élni Benned.
Engedd megmutatni a feltámadás fényét,
Hagyj helyet Neki a szívedben.
Hagyd, hogy betöltsön egészen.
Hallod, minden keresztről Krisztus kiált.
Hozzád kiált, ki vállalta a halált,
Maradj csöndben és halld!
Az Élő Krisztus kiált!

Egyházfenntartói járulékok, adományok kérése

Gyülekezetünk teljes mértékben önfenntartó. Éves bevételeink legfontosabb anyagi forrása híveink adománya: a gyülekezeti irodában befizetett, számlánkra átutalt vagy csekken feladott egyházfenntartói hozzájárulás és az istentiszteleteken gyűjtött perselypénz. Ezek nélkül gyülekezetünk nem tudná ellátni feladatait.

Gyülekezetünk nem részesül állami vagy közegyházi forrásból. Híveink adományait az alapítványunkra befolyó 1 %-os felajánlások, a XII. kerületi Önkormányzat céladományai és a bérleményeink kiadásából befolyó összegek egészítik ki. **Legnagyobb bevételi forrásunkat azonban híveink adományai jelentik, amelyek gyülekezetünk pénzügyi stabilitását biztosítják.**

Híveink eddigi önkéntes adományait hálás szeretettel köszönjük, és kérjük további anyagi segítségünket ahhoz, hogy gyülekezetünkben fennakadás nélkül folyhasson lelkészeink és nem lelkészi munkatársaink munkája. Ezen a helyen szeretnénk megköszönni híveinknek evangélikus egyházunk, valamint a gyülekezetünk alapítványa részére tett, személyi jövedelemadójuk 1 + 1 %-ára vonatkozó rendelkezését is (lásd. *1 %-os rendelkezői nyilatkozat* melléklet), melyeket az adóév végéhez közel a továbbiakban is változatlanul kérünk.

A Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség Elnöksége

Állandó gyülekezeti alkalmaink

ISTENTISZTELETEK
Vasárnap 10.00 órakor úrvacsorával
Családi istentisztelet:
hónap első vasárnapján 11.15-kor
Zenés istentisztelet:
hónap 3. vasárnapján 11.15-kor

GYERMEK BIBLIAKÖR
A vasárnapi 10.00 órai istentisztelettel párhuzamosan, azokon a heteken, amikor nincs családi vagy zenés istentisztelet

BIBLIAÓRÁK
Kedden 18.00 órakor (gyülekezeti)
Csütörtökön 10.00 órakor (gyülekezeti)

ÉNEKKARI PRÓBÁK
Pénteken 19.00 órától – gyülekezeti kórus (alagsori próbateremben)

HITTANÓRÁK
Gyülekezeti központ
Hétfőn 16.30 órakor
óvodások és kisiskolások részére

IFJÚSÁGI ÉS FIATAL FELNŐTT ÓRÁK

Fiatal felnőttek bibliaórája
a hónap második és negyedik csütörtökén 19.30 órakor gyülekezeti központban

Konfirmált ifjúságnak és a középiskolás korosztálynak
pénteken 17.30 órakor

Konfirmációi előkészítés
csütörtökön 17.00 órakor

BABA-MAMA KÖR
Minden hónap második és negyedik szerdáján 9.30 órakor az alagsori kisteremben

A hittan- és bibliaórákra, ifjúsági órákra, énekpróbákra bejárat az alsó udvari kapun.

ÉGIGÉRŐ

Erős vár a mi Istenünk!

A Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség lapja, megjelenik évente 4 alkalommal.
Kiadó: Keczkó Pál lelkész | 1123 Budapest, Kék Golyó utca 17. | Telefon: +36 1 224 0640; +36 20 824 3460
E-mail: pal.keczko@lutheran.hu | Szerkeszti: Borókay Ferenc, Büky Anna, Keczkó Szilvia, Kézdy Pál
hegyvidek.lutheran.hu
Tipo, tördelés: Kappéter Ákos | Nyomdai kivitelezés: Rózsa Gábor nyomdája

A KIADVÁNY MEGJELENÉSÉT A XII. KERÜLETI HEGYVIDÉKI ÖNKORMÁNYZAT TÁMOGATJA.